

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudců JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **R. Z.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Vítězslavem Dohnalem
sídlem Příběnická 1908, 390 01 Tábor

proti
žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
sídlem Těšnov 17, 117 05 Praha 1

za účasti: **I. Ing. A. K.**
II. P. K.
oba bytem X

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 3. 2018, č. j. KUOK 31641/2018

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

Odůvodnění:

A) Vymezení věci

1. Magistrát města Přerova, Odbor stavebního úřadu a životního prostředí (dále jen „MmPr“) rozhodnutím ze dne 1. 11. 2012, č. j. MMPr/139652/2012/Kl, na žádost manželů P. a Ing. A. K. (dále jen „stavebníci“) umístil stavbu vodního díla „Víceúčelová nádrž Hambálek“ na pozemcích parc. č. X, X, X, X, X, X, X, X, X, X, X, X, X, X, X, X, X, X a X v k. ú. L. (dále jen „Nádrž“). Dne 27. 12. 2012 požádali stavebníci o povolení stavby *Nádrže* a povolení k nakládání s povrchovými vodami. Po vleklém správním řízení, provázeném řadou přezkumných a soudních řízení, MmPr (napočtvrté) rozhodnutím ze dne 25. 7. 2017, č. j. MMPr/095175/2017/ToP, MmPr žádosti stavebníků vyhověl stavbu *Nádrže* i s ní související nakládání s povrchovými vodami povolil. Krajský úřad Olomouckého kraje (dále jen „krajský úřad“) rozhodnutím ze dne 19. 3. 2018, č. j. KUOK 31641/2018, které je předmětem přezkumu soudu ve věcech sp. zn. 65 A 50/2018 a 65 A 52/2018, změnil rozhodnutí MmPr doplněním části jeho odůvodnění a ve zbytku jej potvrdil. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 3. 4. 2018.
2. Žalobce je vlastníkem pozemků parc. č. X, X (jehož součástí je stavba mlýna č. p. X), X, X, X, X, X, X a X v k. ú. L., sousedících s pozemky, na nichž byla *Nádrž* umístěna. Se stavbou *Nádrže* nesouhlasí z obavy, že by v důsledku stavby mohlo dojít ke změně hladin podzemních vod, což by mohlo mít negativní vliv na množství vody ve studních a statiku jeho stavby (podmáčení).
3. Dne 20. 8. 2018 podal žalobce u krajského úřadu žádost o obnovu výše uvedeného řízení. Krajský úřad rozhodnutím ze dne 10. 10. 2018, č. j. KUOK 106058/2018, žádosti žalobce nevyhověl a obnovu řízení nepovolil. Proti rozhodnutí krajského úřadu podal žalobce odvolání, které žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí krajského úřadu potvrdil.

B) Žaloba a stanovisko žalovaného

4. Žalobou doručenou soudu dne 4. 4. 2019 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí krajského úřadu. Zdůraznil, že mlýn zakoupil s partnerkou s vidinou klidného bydlení na stáří, přičemž jeho cílem není stavbě *Nádrže* zabránit, nýbrž dosáhnout toho, že bude realizována v podobě a velikosti, která negativně neovlivní jeho bydlení (statiku stavby a zdroje vody). Žalobní body soud stručně shrnuje takto:
 - žalovaný i krajský úřad vyložili § 100 odst. 1 písm. a) s. ř. nesprávně jako jednu ucelenou podmínku, jejíž dílčí podmínky musí být splněny kumulativně, ustanovení však upravuje dvě samostatné podmínky pro obnovu řízení, které je nutné posuzovat odděleně, o čemž svědčí gramatický i historický výklad. Jedná se o vzájemně se vylučující alternativy, přičemž žalobce se domáhal obnovy z důvodu, že *se provedené důkazy ukázaly nepravdivými*;
 - žalovaný se nevypořádal s tvrzením žalobce, že se provedený důkaz, tj. hydrogeologický posudek z r. 2012, ukázal optikou nového znaleckého posudku nepravdivým;

- hydrogeologický posudek se ukázal nepravdivým, neboť se vztahoval ke starší projektové dokumentaci Nádrže a nehodnotil tak změny v hydrogeologických poměrech lokality způsobené výstavbou Nádrže dle projektové dokumentace z r. 2016. V závěru hydrogeologického posudku se uvádí, že Nádrž „bude založena mělce pod stávajícím terénem v hloubce cca 0,5 m pod úrovní stávajícího terénu tak, aby nedošlo ke styku s hladinou podzemní vody a pod dnem rybníka zůstala jílovitá vrstva mocnosti cca 0,5-0,7 m, aby se nemuselo provádět přetěšňování dna budoucí víceúčelové nádrže. Tímto opatřením nebude ovlivněna stávající hladina podzemní vody.“ Projektová dokumentace z 15. 5. 2016 však uvádí: „Minimální tloušťka těsnící jílovitopísčité zeminy ve dně nádrží nad šterkovitým podložím musí být 30 cm. V případě, že při těžbě bude zasaženo do šterkových vrstev, bude dno a svahy následně přetěšněny jílovitou zeminou s horní skryvky v tloušťce 30 cm.“ Zatímco tedy dle hydrogeologického posudku nemělo být zasahováno do jílovitých vrstev zeminy, aktuální projektová dokumentace nejenže snižuje mocnost jílovité vrstvy, ale přímo počítá s hloubením do jílovitých vrstev a následným přetěšňováním dna Nádrže;
 - znalecký posudek z r. 2018 byl vyhotoven osobou zapsanou v seznamu znalců v oboru vodní hospodářství, odvětví čistota vod se specializací hydrogeologie a těžba, odvětví geologie se specializací hydrogeologie, tudíž má vyšší důkazní sílu než hydrogeologický posudek z r. 2012, který byl zpracován jen odborně způsobilou osobou v oboru inženýrská geologie a hydrogeologie;
 - krajský úřad i žalovaný sice uvedli, že se novým znaleckým posudkem nezabývali, avšak současně se k jeho závěrům vyjadřovali a hodnotili jej, aniž by jej provedli jako důkaz a nadto bez odborných znalostí;
 - bez provedení nového znaleckého posudku jako důkazu nebylo možné zjistit, zda jsou splněny podmínky pro obnovu řízení.
5. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl. Druhou část § 100 odst. 1 písm. a) s. ř., tj. možnost obnovit řízení, jestliže se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, lze dle žalovaného aplikovat pouze na případy, kdy se uvedená nepravdivost důkazů prokáže při provádění dokazování v jiném řízení (zpravidla správním nebo soudním). Bez toho je nově předložený znalecký posudek jen novým důkazem, který sice v původním řízení neexistoval, ale žalobce si jej mohl opatřit nejpozději v odvolacím řízení, když zjistil, jaký význam krajský úřad přikládá posudkům ve správním spise obsaženým a jaké závěry z nich vyvozuje. Podmínky pro obnovu řízení proto splněny nebyly. Skutečnost, že krajský úřad hodnotil obsah znaleckého posudku, nemůže dle žalovaného vyvolat nezákonnost napadeného rozhodnutí, nadto se jednalo jen o posouzení v obecné rovině, k čemuž není třeba výsledku znalce a postačuje přečtení posudku.

C) Posouzení věci krajským soudem

6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Krajský soud rozhodoval o věci samé bez jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť oba účastníci s tímto postupem souhlasili.
7. Obnova řízení jako mimořádný opravný prostředek umožňuje z důvodu skutkových omylů zjištěných až po právní moci rozhodnutí znovu rozhodnout ve věci samé a

prolomit tak překážku věci rozhodnuté. Námitka nesprávně zjištěného skutkového stavu však sama o sobě povolení obnovy řízení neodůvodňuje.

8. Podle § 100 odst. 1 s. ř. *řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.* Podle odst. 2 téhož ustanovení účastník může podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí. Obnovy řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. O obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni.
9. V citovaném ustanovení jsou skutečně upraveny dva samostatné důvody obnovy řízení:
 - A) *vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit,*
 - B) *se provedené důkazy ukázaly nepravdivými.*
10. Vedle prokázání existence jednoho z těchto důvodů je pak dle citovaného ustanovení třeba pro povolení obnovy řízení splnit ještě dvě podmínky. První z nich stanoví, že nově najevo vzešlá skutečnost či důkaz (důvod A), popř. najevo vzešlá nepravdivost důkazu (důvod B) *mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování* (§ 100 odst. 1 in fine s. ř.). Druhou podmínku stanoví § 100 odst. 2 věta druhá s. ř. tak, že obnovy řízení se nemůže domáhat ten, kdo *mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení.*
11. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce sám, ačkoli v žalobě důrazně rozlišuje oba důvody pro povolení obnovy, v žádosti o povolení obnovy řízení ze dne 20. 8. 2018, že důvodem, pro který o obnovu řízení žádá, je to, že „*vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti s provedené důkazy se ukázaly nepravdivými*“. Žalobce v žádosti uvedl, že podmínkou rozhodnutí o umístění stavby Nádrže byla povinnost stavebníků doložit k žádosti o stavební povolení hydrogeologické posouzení, které prověří, zda navrhovaná stavba negativně neovlivní stávající poměry a režim podzemní vody ve vazbě na nemovitost č. p. X v L. Tuto povinnost stavebníci dle žalobce sice splnili doložením hydrogeologického posudku č. 183-12-20 zpracovaného v listopadu 2012 Ing. T, avšak po jeho zpracování došlo k úpravám projektové dokumentace, po nichž nebyl hydrogeologický posudek aktualizován. Žalobce si proto nechal aktuální projektovou dokumentaci (z r. 2016) sám znalecky prověřit. Ze znaleckého posudku č. 10-1/18 zpracovaného dne 31. 7. 2018 RNDr. P. B. a RNDr. J. N. však vyplývá závěr, že při stavbě podle současného projektu dojde k významnému ovlivnění hydrogeologických poměrů v lokalitě, které kromě nepříznivých změn v přírodně stabilizovaném území mohou mít i negativní důsledky na žalobcův mlýn a studnu, jediný zdroj pitné a užitkové vody. Z uvedených závěrů žalobce dovodil, že jsou splněny podmínky pro povolení obnovy řízení, neboť KÚOK učinil nesprávné závěry z nepravdivých důkazů, přičemž po vyhodnocení závěrů nového posudku lze dospět k jinému řešení otázky, která byla předmětem rozhodování.

12. Krajský úřad rozhodnutím ze dne 10. 10. 2018, č. j. KUOK 106058/2018, žádosti žalobce nevyhověl a obnovu řízení nepovolil. V odůvodnění rozhodnutí uvedl, že v řízení o povolení stavby byl stěžejním podkladem hydrogeologický posudek Ing. T., který dospěl k závěru, že za podmínek stanovených v projektové dokumentaci se nepředpokládá, že stavba *Nádrže* ovlivní nejbližší vodní díla, stavby ani vodní ekosystémy, a dále inženýrsko-geologický a hydrogeologický průzkum, který zjistil v prostoru navrhované *Nádrže* poměrně příznivé geologické a základové poměry pro její zbudování. Žádný oponentní znalecký posudek předložen nebyl, ačkoli k tomu měl žalobce v řízení opakovaně příležitost. Žalobce již v odvolání proti prvému rozhodnutí MmPr namítal, že stavbou *Nádrže* mohou být negativně ovlivněny hydrologické podmínky v území, a následně totéž namítal i v dalších odvoláních, nepředložil však žádný důkaz. Pokud žalobce dle krajského úřadu nesouhlasil s posudkem Ing. T., měl možnost předložit posudek oponentní, což však neučinil. Jelikož mohl žalobce uplatnit důvod obnovy v odvolacím řízení, nesplnil dle krajského úřadu jednu z podmínek obnovy řízení dle § 100 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř.“). Dále krajský úřad uvedl, že žalobcem předložený znalecký posudek je čistě účelový a nepřipouští v podstatě jakýkoli zásah do údolní nivy, přestože jsou údolní nivy odnepaměti pro své příhodné podmínky ke stavbě rybníků využívány, a dále označil některá tvrzení znalce za nepodložená. Zdůraznil, že ochrana podzemních vod při realizaci stavby a zakládání dna bude dle podmínky č. 14 rozhodnutí MmPr garantována trvalým geologickým dozorem a v případě potřeby bude upravena niveleta dna tak, aby nedošlo k obnažení hydrogeologického kolektoru. Podzemní voda nebude dle krajského úřadu stavbou *Nádrže* jakkoli dotčena.
13. Proti rozhodnutí krajského úřadu podal žalobce odvolání, v němž namítal zejména nesprávnou interpretaci § 100 odst. 1 písm. a) s. ř., neboť důkazy provedené v původním řízení se ukázaly s ohledem na závěry nového znaleckého posudku nepravdivými.
14. Žalovaný však žalobou napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí krajského úřadu potvrdil. Uvedl, že jsou-li podklady opatřené účastníky (zde posudky), o něž se opírá hodnocení skutkového stavu, rozdílné či předmětem sporu, obstará si zpravidla správní orgán podklad sám. Obstarávání takového podkladu (zde znaleckého posudku) ve stadiu rozhodování o povolení obnovy však nepovažuje žalovaný za přípustné. Žalobcem předložený znalecký posudek je sice nový, ale ne po obsahové stránce, neboť jeho provedení mohl žalobce navrhnout již v průběhu vodoprávního řízení. Posudek tak nepředstavuje novou skutečnost, kterou by žalobce nemohl v původním řízení uplatnit, neboť byl jakožto důkazní prostředek objektivně dříve dostupný. Správní orgán je dle žalovaného povinen šetřit práva nabytá v dobré víře. Žalobcem zvoleným přístupem by však nemohlo být nikdy žádné řízení zcela skončeno, neboť by se kdykoli mohl účastník dodatečně rozhodnout, že si opatří nějaké jím dříve zanedbané důkazy. Krajský úřad tedy dle žalovaného interpretoval podmínky pro povolení obnovy správně a správně uzavřel, že k závěrům nového znaleckého posudku nelze přihlížet, byť jsou jeho závěry diametrálně odlišné od hydrogeologického posudku předloženého v původním řízení. Žalobcem tvrzená „nepravdivost“ důkazů použitých v původním řízení se dle žalovaného neukázala, neboť nový znalecký posudek nehodnotí žádným způsobem posudek Ing. T.
15. Krajský soud uvádí, že obsah odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyvrací důvodnost námítky, že žalovaný vyložil § 100 odst. 1 písm. a) s. ř. nesprávně jako jednu

ucelenou podmínku, jejíž dílčí podmínky musí být splněny kumulativně. Žalovaný, byť stručně, posoudil důvody uvedené v žádosti žalobce z pohledu obou obnovovacích důvodů a na námitku, že se původní hydrogeologický posudek ukázal optikou nového znaleckého posudku nepravdivým, vypořádal konstatováním, že nový znalecký posudek žádným způsobem původní hydrogeologický posudek nehodnotí.

16. Krajský soud se se závěrem žalovaného, že ve věci žádný ze dvou obnovovacích důvodů nebyl dán, ztotožňuje.
17. Krajský soud v Plzni v rozsudku ze dne 30. 6. 2017, č. j. 30 A 88/2016-51 uvedl: „*Důkazy, které se ukázaly být nepravdivými, jsou poznatky, které správní orgán získal při dokazování a které neodpovídají skutečností, o nichž měly učinit pravdivý obraz. Není rozhodné, zda jde o důkazy zfalšované či podvržené, nebo vycházející z mylných východisek – důležité je konstatování, že důkaz neodpovídá zcela nebo zčásti skutečnosti. Tak tomu může být např. u posudků, vyjádření či stanovisek a jiných podkladů od jiných orgánů (institucí), ze kterých správní orgán při rozhodování vycházel. Vedle toho se může jednat i o nepravdivou svědeckou výpověď, nebo skutečnosti neodpovídající znalecký posudek apod.*“ (Vladimír Vopálka a kol.: *Správní řád. Komentář. 2. vyd. Praha 2003, str. 204-205*). K tomu soud dodává, že obnova řízení jako mimořádný opravný prostředek neslouží k otevření (plného) dokazování, k němuž bez objektivního důvodu nedošlo v původním řízení. Podmínka č. 1 tu zní: *provedené důkazy se ukázaly nepravdivými. Z užitého minulého času („se ukázaly“) soud usuzuje na to, že nepravdivost důkazů se musí ukázat před podání žádosti o obnovu řízení, nikoliv eventuálně až v rámci dokazování při obnově řízení. Znamená to, že k ukázání se důkazů nepravdivými musí dojít před a vně posuzování podmínek povolení obnovy řízení. Lze si tak představit, že jiný orgán zásadně přehodnotil svůj posudek, vyjádření či stanovisko nebo že někomu bylo prokázáno, že úmyslně podal nepravdivou nebo neúplnou svědeckou výpověď ve správním řízení anebo úmyslně uvedl nepravdivý údaj v čestném prohlášení u správního orgánu. Lze si představit i to, že správní orgán vedl s tímž účastníkem více řízení, při nichž se vycházelo z téhož důkazu, který se v jednom z těchto řízení ukázal nepravdivým; na základě této skutečnosti by se pak k žádosti účastníka mohla obnovit ostatní s ním vedená řízení, u nichž jsou skutkové závěry postaveny na tomtéž nepravdivém důkazu. Podmínce „se provedené důkazy ukázaly nepravdivými“ však rozhodně neodpovídá situace, kdy se účastník domáhá otevření dokazování, neboť má za to, že k jeho námitkám, které mohl – posuzováno objektivně – uplatnit dříve, by měl skutkový stav zjištěný v původním řízení být posouzen jinak.*“
18. Správnost těchto úvah následně potvrdil také Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 25. 10. 2018, č. j. 10 As 245/2017-37, který uvedl: „*NSS nesouhlasí se stěžovatelkou v tom, že se provedené důkazy ukázaly nepravdivými. Jak již krajský soud konstatoval, to, zda jsou provedené důkazy pravdivé, nebo nepravdivé, nemá vyjít najevo až při přezkoumávání skutkových tvrzení účastníka během řízení o žádosti o obnovu řízení. V řízení o žádosti o obnovu řízení se správnost skutkových zjištění přezkoumává právě s ohledem na to, že se provedené důkazy již dříve (po nabytí právní moci příkazu a před zahájením řízení o žádosti o obnovu řízení) ukázaly jako nepravdivé. Z námitek stěžovatelky lze usuzovat, že se nebrání ani tak proti nepravdivosti provedených důkazů (že nějaký důkaz zkreslil informace, které měl prokázat, apod.), ale spíše proti tomu, že skutkový stav byl již před vydáním příkazů zjištěn špatně. To dokládá i stěžovatelčino vyjádření, podle něž byl skutkový stav zjištěn chybně již na samém začátku kontroly (str. 4, bod V kasační stížnosti). NSS trvá ve shodě s krajským soudem na tom, že nebyla splněna ani podmínka, podle níž smí o obnovu řízení požádat pouze ten, kdo*

své námitky nemohl uplatnit v odvolacím řízení. Nemožnost uplatnit námitky v odvolacím řízení musí být objektivního charakteru.“

19. Při aplikaci uvedených judikturních závěrů na posuzovaný případ krajský soud uvádí, že obnovovací důvod B), tj. to, že se původní důkazy ukázaly nepravdivými, skutečně v posuzovaném případě nenastal. Nepravdivost hydrogeologického posudku nebyla v žádném řízení konstatována a žalobce dokonce ani v podstatě netvrdí, že je tento posudek nepravdivý. Pouze tvrdí, že odpovídal starší podobě projektové dokumentace. Žalobkyně tedy netvrdí, že byl skutkový závěr v původním řízení přijat na základě nepravdivého důkazu, nýbrž toliko to, že závěr plynoucí z tohoto důkazu nemůže nyní obstát, jelikož byl následně zpracován důkaz nový, odpovídající relevantnímu znění projektové dokumentace. Rovněž není pochyb o tom, že žalobce mohl nechat zpracovat znalecký posudek již v rámci vodoprávního řízení.

D) Závěr

20. Jelikož soud neshledal žalobní body důvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
21. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšnému žalovanému dle obsahu spisu v řízení žádné náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.
22. O náhradě nákladů řízení osob na řízení zúčastněných rozhodl soud dle § 60 odst. 5 s. ř. s., podle nějž má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu nákladů jen v souvislosti s plněním povinností uložených soudem. Soud však této osobě v řízení žádné povinnosti neukládal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Olomouc 29. října 2020

Mgr. Barbora Berková v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.